

[ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 19.8.2019, του Σταύρου Τζιμα:](#) Ένα από τα πλέον εμβληματικά κτίρια στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, με αναφορά στη γερμανική Κατοχή αγοράστηκε από όμιλο Ισραηλινών επιχειρηματιών για να γίνει ξενοδοχείο πολυτελείας. Πρόκειται για το ιστορικό ξενοδοχείο «Βιέννη», επί της Εγνατίας Οδού 2-4, στην περιοχή Βαρδαρίου (Πλατεία Δημοκρατίας σήμερα), το οποίο είχε επιταχθεί από τις γερμανικές αρχές, οι οποίες εγκατέστησαν τμήματα των υπηρεσιών τους στους χώρους του. Ο ιδιοκτήτης του ανέφερε στην «Κ» ότι στα υπόγεια του κτιρίου γίνονταν από τους Γερμανούς ανακρίσεις και στην ταράτσα του βρήκε αντιαεροπορικό πολυβολείο και σειρήνες των Γερμανών που προειδοποιούσαν για επιθέσεις συμμαχικών αεροπλάνων. Η συμφωνία για το «Βιέννη», όπου σήμερα στεγάζεται ιδιωτικό κολέγιο, έχει ήδη υπογραφεί ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη ισραηλινό ενδιαφέρον για την αγορά και ενός άλλου κτιρίου, με επίσης βαρύ ιστορικό φορτίο σχετιζόμενο με το Ολοκαύτωμα, του νεοκλασικού της πρώην Ιονικής Τράπεζας (νυν Alpha) στην πλατεία Ελευθερίας, το οποίο στην Κατοχή στέγασε την «καρδιά» της γερμανικής εξουσίας στη Θεσσαλονίκη, το φρουραρχείο της Βέρμαχτ.

Σε αυτό το κτίριο, της πλατείας Ελευθερίας, ελήφθη από τους Γερμανούς το πρώτο μαζικό μέτρο εναντίον της εβραϊκής κοινότητας, που ήταν η καταγραφή των μελών της που εστάλησαν στα καταναγκαστικά έργα και στα κρεματόρια του Άουσβιτς.

«Μπροστά από το Φρουραρχείο, στην ανοιχτή πλατεία Ελευθερίας έγινε η αναγκαστική συγκέντρωση των Εβραίων στις 11 Ιουλίου 1942, για την επιλογή ανδρών για καταναγκαστικά έργα, η οποία λόγω της σκληρότητας και των βασανιστηρίων που υπέστησαν ονομάστηκε «Μαύρο Σάββατο». Αυτή η μαρτυρική συγκέντρωση μέσα στην κάψα του Ιουλίου προεικόνισε τον αφανισμό της εβραϊκής κοινότητας Θεσσαλονίκης από τους ναζί», λέει στην «Κ» ο συγγραφέας και ιστορικός κ. Χρήστος Ζαφείρης.

Κατασκευασμένο στα τέλη της δεκαετίας του '20 το Βιέννη, υπήρξε στον Μεσοπόλεμο, ως ξενοδοχείο, πόλος έλξης και συνάθροισης, προσωπικοτήτων της πολιτικής, του επιχειρείν, της τέχνης και του πνεύματος και με την κατάληψη της πόλης το 1941 από τους Γερμανούς επιτάχθηκε, μαζί με άλλα κτίρια, για τη στέγαση των μηχανισμών διοίκησης και καταστολής και με την απελευθέρωση φιλοξένησε για μερικούς μήνες το αρχηγείο του ΕΛΑΣ στη Θεσσαλονίκη. Ο κ. Θανάσης Μαντάς, ο οποίος μετά τον πόλεμο αγόρασε το ξενοδοχείο από τους τότε ιδιοκτήτες, αφηγήθηκε στην «Κ».

«Το ξενοδοχείο είχε επιταχθεί και είχαν εγκαταστήσει εδώ οι Γερμανοί τμήματα των υπηρεσιών της Κομαντατούρ. Στο υπόγειο λειτουργούσαν φυλακές υψίστης ασφαλείας, στις οποίες κρατούσαν και ανέκριναν οι Γερμανοί χριστιανούς αλλά και Εβραίους. Κάποιοι από αυτούς που επέζησαν ήρθαν και με βρήκαν στο ξενοδοχείο και μου μίλησαν, τώρα όμως δεν ζουν πλέον».

Επί του παρόντος δεν προκύπτει ότι το ισραηλινό επιχειρηματικό ενδιαφέρον για τη Θεσσαλονίκη επικεντρώνεται στη διάσωση και ανάδειξη χώρων συνδεδεμένων με την παρουσία και, κυρίως, την εξόντωση του εβραϊσμού της πόλης και μόνο. Δεν υπολείπεται, ωστόσο, συμβολισμών, δεδομένης της υψηλής θέσης που κατέχει η πόλη στη συλλογική εβραϊκή συνείδηση.

Ο δικηγόρος κ. Θάνος Χαριστός, που εκπροσωπεί ομίλους ισραηλινών συμφερόντων λέει ότι στις κινήσεις των πελατών του υπάρχει και η λογική «να σώσουμε ό,τι μπορούμε» όσον αφορά σε ακίνητα με ιστορία, και ειδικά όσων σχετίζονται με την εβραϊκή παρουσία στην πόλη, αλλά πρυτανεύει το επιχειρηματικό κίνητρο. «Υπάρχει μεγάλη κινητικότητα από πλευράς Ισραηλινών στον τομέα της αγοράς ακινήτων. Ενδιαφέρονται να λειτουργήσουν ξενοδοχειακές μονάδες μικρής κλίμακας οι οποίες θα παρέχουν βασικές υπηρεσίες στους πελάτες και σε οικονομικά συμφέρουσες τιμές».

Πληροφορίες αναφέρουν ότι εκτός από το ξενοδοχείο «Βιέννη», οι Ισραηλινοί έχουν αγοράσει, έως τώρα, στη Θεσσαλονίκη το γνωστό ξενοδοχείο «Νεφέλη» στο Πανόραμα, το οποίο σχεδιάζουν να μετατρέψουν σε πολυτελείς κατοικίες προς πώληση, το μεγάλο κτίριο επί της οδού Αλεξάνδρου Παπαναστασίου που στεγάζει υπηρεσίες της ΔΕΗ και πρόκειται να το μετατρέψουν σε ιδιωτική φοιτητική εστία, μια ιστορική καπναποθήκη στην περιοχή Βαρδαρίου, ενώ συζητούν και την αγορά του κτιρίου του παλαιού δημαρχείου (Καραβάν Σαράι), στην οδό Ελευθερίου Βενιζέλου, στο κέντρο της πόλης.

Ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδας και της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, κ. Νταβίντ Σαλιτιέλ, αναφέρεται στο αυξημένο ενδιαφέρον των Ισραηλινών επενδυτών για την ελληνική αγορά ακινήτων και εξηγεί τους επιπλέον λόγους για τους οποίους η Θεσσαλονίκη καθίσταται ελκυστική γι' αυτούς.

«Η αγορά ακινήτων στο Ισραήλ είναι απλησίαστη, μοιάζει στις τιμές με αυτήν της Νέας Υόρκης. Για παράδειγμα, ενώ στο Ισραήλ με 1.000.000 ευρώ παίρνεις ένα διαμέρισμα, στην Ελλάδα αγοράζεις μια πολυκατοικία. Οι Ισραηλινοί ως γνωστόν λατρεύουν την Ελλάδα, η

οποία είναι γι' αυτούς πόλος έλξης και τώρα που εδώ οι τιμές στα ακίνητα είναι προσιτές οι επιχειρηματίες αγοράζουν.

Επενδύουν σε ξενοδοχεία, διαμερίσματα και οικόπεδα στην Αθήνα και αλλού, αλλά η Θεσσαλονίκη είναι κάτι παραπάνω γι' αυτούς. Αποτελεί ιστορικό προσρισμό, λόγω της προαιώνιας εβραϊκής παρουσίας, για τους Ισραηλινούς και αυτό λειτουργεί ως ένα επιπλέον κίνητρο να τοποθετήσουν τα κεφάλαιά τους. Οι Ισραηλινοί είναι οι πρώτοι σε αριθμό ξένοι επισκέπτες στη Θεσσαλονίκη. Μόνο πέρυσι ήρθαν 150.000 και με την ανέγερση του Μουσείου του Ολοκαυτώματος υπολογίζεται ότι οι Εβραίοι επισκέπτες από όλο τον κόσμο θα ξεπεράσουν το 1.500.000. Όλοι αυτοί είναι δυνάμει πελάτες σε ξενοδοχειακές μονάδες τους. Φυσικά και προσδοκούν στη συνεχιζόμενη αναβάθμιση του ρόλου της Θεσσαλονίκης στην ευρύτερη περιοχή, οπότε θα λειτουργήσει και ως εφελτήριο για τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα στη Βαλκανική».